בס"ד

יום **ד'**, **י'** ב**חשון** תשס"א (**8** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י' ב<u>חשון</u>**, הוא היום שבו נכנסו נח ואשתו, 3 בניו – שם, חם ויפת – ונשותיהם לתיבה מפני מי המבול: [בראשית **ז'** 4,1] "...**ויאמר ה' לנח בא אתה וכל ביתך אל התיבה, כי אותך ראיתי צדיק לפניי בדור הזה...כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ 40 יום ו40- לילה...**"

נולד היום גד בן יעקב, אחד מ12- שבטי ישראל. [בראשית **ל'** 10-11] "**ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן. ותאמר לאה בגד (=בא גד) ותקרא את שמו גד.**" "היום הזה שנולד בו גד יהיה למזל טוב לכל העושה דבר, ... כי זכות גד חופפת עליו כל היום." [לוח דבר בעתו]

לפני 102 שנים, בשנת תרנ"ט(1898-5659), **הגיע** היום **לביקורו הראשון והיחיד בארץ הקודש דר' בנימין זאב הרצל**. במהלך ביקורו הוא נפגש בירושלים פעם שניה עם קיסר גרמניה, וילהלם השני, (שהיה גם הוא כאן לביקור – וזאת לעומת המצב לתיירות היום...!) במסגרת מאמציו להשיג חסות מעצמתית למפעל הציוני. פגישתו הראשונה עם הקיסר היתה בקושטא בדרכו של הרצל לארץ. באותה פגישה הסכים הקיסר להמליץ על התנועה הציונית באוזני השולטאן הטורקי. במפגש השני, בירושלים, התברר להרצל כי בין קושטא לירושלים שינה הקיסר את מדיניותו משום התנגדותו הנחרצת של השולטאן הטורקי לרעיון הציוני. הפגישה היתה קצרה מאד: "אני מודה לך על דבריך שעוררו בי עניין רב", אמר הקיסר, "העניין מכל מקום טעון עדיין עיון מדוקדק ודיונים נוספים..."
[ואלה תולדות... 2000]

לקראת מחר, **<u>יא' חשון – יום פטירתה של רחל אמנו:</u>**
לעם ישראל רחל אמנו היא הכח הפנימי של הנשמה היהודית, ויכולתה ונאמנותה לעורר רחמי השמיים לפדות את בניו מגלות ושעבוד ולהביא אותם לארץ המובטחת. כפי שאנו למדים מדברי הנביא ירמיה [לא' 15, 16], "**כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך נאום ה' ושבו מארץ אויב. ויש תקוה לאחריתך נאום ה' ושבו בנים לגבולם.**"
את הנבואה הזאת אנו קוראים בהפטרה של היום השני של ראש השנה. ראש השנה הוא היום שבו ה' זכר את רחל ופקד אותה אחרי שהיא היתה עקרה שנים רבות. כחלוף כ30- שנה, גם בראש השנה, שוחרר יוסף, בנה הבכור, מן הבור במצרים (אחרי שפרעה חלם את חלומו ושר המשקים המליץ על יוסף כפותר חלומות) ונתמנה למשנה למלך במצרים.
בפסוק הקודם בירמיה [**לא**', 14], אומר הנביא, "**כה אמר ה', קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבַכה על בניָה מאנה להנחם על בניָה כי איננו.**" כוונת ה"איננו" כאן היא ליוסף במיוחד, כמייצג הרוחני של שבטי ישראל הנמצאים בגלות.
בקבלה אנו למדים שיש לשנה היהודית 2 ראשים – חודש **ניסן**, שהוא **אב** ל-יב' חודשי השנה (חז"ל מוצאים רמז לדבר בכינויו של חודש ניסן כחודש ה'**<u>אביב</u>**' – **<u>אב</u>** ל**<u>י"ב</u>** החודשים). ואילו **תשרי** חוא ראש השנה – ה**אם** לחודשי השנה. בקבלה השופר הסמל את הרֶחֶם, וקולו – לידת השנה המבורכת החדשה. בגימטריא, **ראש השנה** = 5+50+300+5+300+1+200 = **861**, שהוא גם סכום כל המספרים מ1- עד 41 וכולל. ואילו הגימטריא של **אם** – 1+40 = **41**. 861 הוא גם הערך בגימטריא ל"**בית המקדש**".
כך ניתן להסיק כי האשה, האמא, היא שבונה מקדש בבית בשביל משפחתה. {יבוא ההמשך}
[ר' יצחק גינזבורג]

יום נעים!